

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

46 Respuit hæc homine[m] distinctio litigiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

cere, & omnes in discrimen adducere: Polluitur enim ex uno peccatore populus. Sicut ex una ove morbida universus grex inficitur, sic uno fornicatore, vel alio quocumque scelus committente, plebs universa polluitur.

Hinc etiam alibi a dicitur: [Reverentiam subditis pietas matrem, disciplina vero patrem exhibeat.]

4 pars. ¶ Percussor quoque dicitur, qui sermone inutili infirmorum conscientiam vulnerat.

C. XVIII. ¶ Qui sermone incauto conscientiam percussit infirmorum, percussor vocatur.

Unde Anacletus Papa epist. 2. ad Episcopos Italiae.

Sane percussor ille dicitur doctor, qui sermone inutili conscientiam percussit infirmorum. Ideo tenere vos, & omnes fideles oportet cum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut potens sit consolari in doctrina sana, & contradicentes redarguere, & recte viventes, atque rectam fidem tuentes, consolidare.

DISTINCTIO XLVI.

1 Equitur b [Non litigiosum.] Nihil est enim impudentius arrogantia rusticorum, qui garrulitatem auditorum putant, & parati ad lites, in subditos turbidi inmanes: quod ex arrogantia & superbia provenire manifestum est.

C. I. ¶ Arrogantes nefarium inferre humiliter quae docent.

Unde Gregorius scribit in moralibus, lib. 23. par. 5. c. 12. ad c. 33. lob.

Hoc habet proprium doctrina arrogantium, ut humiliter nesciant inferre quod docent: & recta, quae sapiunt, recte ministrare non possunt. In verbis enim eorum proditor, quod cum docent, quasi in quodam sibi videntur sublimitatis culmine residere: eosque quos docent, ut longè infra se positos, veluti in imo respiciunt, & quibus non consulendo loqui, sed vix dominando dignantur. Recte autem his per prophetam Dominus dicit d. [Vos autem cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia.] Cum austeritate enim & potentia imperant, qui subditos suos non tranquille ratiocinando corrigere, sed asperè inflectere dominando festinant. At contra vera doctrina tanto vehementius hoc elationis vitium fugit per cogitationem e, quanto ardentius verborum suorum jaculis ipsum magistrum elationis inflequitur. Cavet enim, ne cum magis elatis moribus praedicet, quem in corde audientium lacris sermonibus inflectatur.

2 pars. Ecce, quare litigiosi prohibentur in Episcopos ordinari.

Est & alia causa huius prohibitionis. Litigiosi namque, vel adulationibus animae principum sibi conciliant, vel fratribus suis detrahendo, infamia notam ingerunt, vel inter fratres discordiam seminando, seditionem nunquam facere cessant: quae omnia in praesenti damnabilia esse probantur.

C. II. ¶ De iis qui peccatoribus adulantur.

Unde Gregorius scribit in moralibus, lib. 18. par. 4. cap. 3. ad cap. 27. lob.

Vnt nonnulli, qui dum malefacta hominum laudibus efferunt, augment quae increpare debuerunt. Hinc enim per prophetam dicitur: [Ve f qui consuevit pulvillus sub omni cubito manus, & faciant verticalia sub capite universae aetatis.] Ad hoc quippe pulvillus ponitur, ut mollius quiescat. Quisquis ergo male agentibus adulatur, pulvillum sub capite vel cubito iacentis ponit, ut qui corripitur ex culpa debuerat, in eo stultus laudibus mollior quiescat. ¶ Hinc rursus scriptum est: [Ipse g edificabat parietem, illi autem livebant eum.] Parietis

a Greg. pasto. 2. p. c. 6. b 1. ad Tim. 3. & ibi glossa ordin. c Ansel. ex Hieronym. in epistol. ad Oceanum. d al. despicunt. e Ezech. 34. f al. cognationem. g Ezech. 13. h Ibidem.

quippe nomine, peccati durtia designatur. Edificare ergo parietem, est contra se quempiam obstacula peccati construere. Sed parietem liniunt, qui peccata perperantibus adulantur, ut quod illi perverse agentes adificant, ipsi adulantes quasi nitidum reddant. ¶ Sed sanctus vir sicut mala de bonis non estimat, ita iudicare bona de malis recusat, dicens a. [Nisi a me, us iustos vos iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentem mea.]

C. III. ¶ Adulator, vel proditor clericus ab officio degradetur.

Hinc etiam in concilio Carthaginensi 4. c. 58. legitur.

Clericus b, qui adulationibus & proditiionibus vacare reprehenditur, ab officio degradetur.

C. IV. ¶ Excommunicatur ab Episcopo qui fratribus non probanda obijciunt.

Item ex eodem concilio, c. 59.

Accusatores fratrum Episcopos excommunicet, qui non probanda fratribus obijciunt 1. Et si emendaverint vitium, recipiant eos ad communionem, non ad clerum.

1 ¶ Qui non probanda fratribus obijciunt. Verba ista neque in originali, neque in multis Gratiani antiquis codicibus habentur.

C. V. ¶ Removeatur ab officio clericus male dicitur, furvus, & fratrum profectibus invidens non prosequetur.

Item ex eodem concilio, c. 57.

¶ Rabrica hac pertinet simul ad hoc caput, & ad duo sequentia.

Clericus c maledictus (maximè in sacerdotibus) cogatur ad postulandam veniam; si noluerit, degradetur: nec unquam ad officium absque satisfactione revocetur.

C. VI. ¶ De eodem.

Item ex eodem concilio, cap. 60.

Clericum d scurrilem, & verbis turpibus joculariorem, ab officio retrahendum censemus.

C. VII. ¶ De eodem.

Item ex eodem, c. 54.

Clericus e invidens fratrum profectibus, donec in vitio est, non promoveatur.

C. VIII. ¶ Non sunt ordinandi, qui seditionibus vacant.

Item ex eodem, c. 67.

Seditionarios f statuiamus nunquam ordinandos clericos, sicut nec usurarios, nec injuriarum suarum ultores.

C. IX. ¶ Usurari exigere clericis minime licet.

Item ex concilio Leodicensi, c. 5.

Non g licet foenerari ministris altaris, vel in sacerdotali ordine constitutis, vel usuras, vel lucra, quae seculi b dicuntur, accipere.

C. X. ¶ Nec suo nomine, nec alieno clericus foenerator existat.

Item Leo Papa Episcopus per Campaniam, epist. 1. cap. 4.

Sicut i non suo, ita nec alieno nomine aliquis clericorum exercere foenus attentet. Indecens est enim, crimen suum commodis alienis impendere. Foenus autem hoc solum aspicere k & exercere debemus, ut qui his misericorditer tribuimus, ab eo Domino, qui multipliciter, & in perpetuum mansura tribuit, recipere valeamus.

a Job. 27. b Burd. 2. c. 176. Ivo p. 6. c. 267. Pam. l. 3. cap. 173. c Burd. l. 10. c. 66. Ivo p. 11. c. 11. & p. 13. c. 66. Ansel. l. 7. c. 163. d Burd. l. 2. c. 172. Ivo p. 6. c. 269 & p. 11. c. 79. Pam. l. 3. c. 172. e Burd. l. 2. c. 106. Ivo p. 6. cap. 31. Agath. conc. c. 69. f Burd. l. 2. c. 17. Ivo p. 6. c. 36. g Ansel. l. 7. c. 150. h al. seculi. i Burd. l. 2. c. 17. Ivo p. 6. c. 66. k al. accipere.